

בג"צ 1711/17 - סיאם נוארה נ' פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

סדר דין פלילי - הסדר טיעון

מנהלי - אחר

var MareMakom = "בגצ 1711/17 - סיאם נוארה נ' פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי, תק-על 2017(2), 8132(06/06/2017)";

};p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 1711/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון

1. סיאם נוארה

2. נהיל נוארה

נגד

העותרים:

1. פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

2. בן דרי

המשיבים:

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

ג' בסיון התשע"ז (28.05.17)

עו"ד פיראס עסלי; עו"ד יזיד קעואר

תאריך הישיבה:

בשם העותרים:

עו"ד מיטל בוכמן-שינדל

עו"ד ציון אמיר; עו"ד ג'ני סולטנוביץ'

בשם המשיבה 1:

בשם המשיב 2:

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. עניינה של העתירה בבקשתם של העותרים להורות למשיבה 1 (להלן: המדינה) לחזור בה מהסדר הטיעון שנחתם עם המשיב 2 (להלן: דרי), כמפורט להלן.

2. ביום 15.5.2014 התרחשה בעיירה ביתוניא שבנפת רמאללה הפרת סדר, במסגרתה נורה ונהרג בנם של העותרים (להלן: המנוח). בעקבות האירוע נפתחה חקירה משטרתית, שעל בסיס ממצאיה הוגש נגד דרי – מפקד כיתה במשמר הגבול – כתב אישום בגדרו הואשם בעבירת הריגה. על-פי המתואר בכתב האישום, דרי ומספר שוטרים נוספים הוצבו במרפסת הצופה לעבר ציר מרכזי בביתוניא, במטרה להדוף ולמנוע כניסת מפגינים לכיוון מחסום ביתוניא. במסגרת הפעילות קיבל דרי הוראה לבצע, במידת הצורך, ירי כדורי גומי לעבר מפרי-סדר, בהתאם לנהלים הכלליים ולהנחיות נוספות שיתקבלו במהלך האירוע. בשלב מסוים, כך נטען, הכניס דרי כדור 'חי' למחסנית וירה לעבר מרכז גופו של המנוח, אשר צעד באזור "כשידי לצידי גופו" (פסקה 11 לכתב האישום), וזאת "במטרה לגרום לו חבלה חמורה, תוך שהוא צופה את האפשרות שיגרום למותו" (שם). המנוח הובהל לבית חולים ברמאללה, שם נקבע מותו לאחר זמן קצר.

3. במהלך שלב ההוכחות, החלו דרי והמדינה לנהל מגעים על הסדר טיעון. ברקע למגעים אלו, קשיים ראייניים שהתחדדו, לטענת המדינה, במהלך דיוני ההוכחות. בסופו של דבר הבשילו המגעים בין הצדדים לכדי חתימה על הסדר טיעון והגשת כתב אישום מתוקן, בגדרו הואשם דרי בביצוע עבירות של גרם מוות ברשלנות ופציעה בנסיבות מחמירות, חלף עבירה ההריגה שבה הואשם בתחילה. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי דרי יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והצדדים יטענו לעונש 'באופן חופשי'.

מכאן העתירה שלפנינו.

4. העותרים, הוריו של המנוח, מבקשים כי נורה למדינה לחזור בה מהסדר הטיעון שנחתם עם דרי. לטענתם, הורתו ולידתו של הסדר הטיעון בשיקולים זרים, ולא בקשיים ראייניים כפי שטוענת המדינה. לטענת העותרים, הקשיים הראייניים שלקיומם טוענת המדינה היו ידועים לה עוד בטרם הגשת כתב האישום המקורי, נעדרים בסיס ממשי, ואינם יכולים להסביר את השינוי שחל בעמדתה. עוד נטען, כי המדינה אינה מצביעה על שינוי או חידוש בתשתית הראייתית לאחר הגשת כתב האישום המקורי, שיש בהם כדי להסביר או להצדיק את השינוי בעמדתה.

5. מנגד, המדינה טוענת כי דין העתירה להידחות. לטענתה, החלטתה לחתום על הסדר טיעון עם דרי ולתקן את כתב האישום היא החלטה מקצועית מורכבת המצויה בלב מתחם שיקול הדעת המסור לרשויות התביעה. התערבותו של בית משפט זה בהחלטות מעין אלו תעשה אך ורק במצבים חריגים המצדיקים זאת, והנדון דידן אינו בא בגדרם של מצבים חריגים אלו. לטענת המדינה, במהלך ניהול ההוכחות בתיק התחדדו קשיים ראייניים, שחלקם לא היו ידועים לה בעת הגשת כתב האישום המקורי. קשיים אלו, כך הוסבר, עניינם בהוכחת מודעותו של דרי להימצאותו של קליע 'חי' בתוך המחסנית, וזוהי הנקודה המרכזית שבה נבדל כתב האישום המקורי מכתב

האישום המתוקן. המדינה מדגישה כי עמדה בקשר עם העותרים לכל אורך ההליך, עדכנה אותם בפרטי ההסדר המתגבש ואפשרה להם להשמיע את עמדתם בעניין – הן בעל-פה (במסגרת פגישה עם פרקליטת המחוז שנמשכה כ-3 שעות), הן בכתב (במסגרת מסמך מפורט שהעבירו העותרים למדינה לאחר הפגישה). עמדתם של העותרים נשקלה בכובד ראש, אולם נדחתה לנוכח עמדתה המקצועית של המדינה באשר לקשיים הראייתיים, כאמור. דרי מצדו עמד בתגובתו על עיקרי הקשיים הראייתיים בתיק, והצטרף לעמדת המדינה כי דין העתירה להידחות.

6. לאחר עיון בטענות הצדדים מזה ומזה, באתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות. "הלכה פסוקה היא, כי בחינתו של חומר הראיות ודיותו לצורך העמדה לדין בעבירה פלונית, מסורה לגורמי התביעה. בית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, אינו נוטה בדרך כלל להתערב בשיקול דעתן של רשויות התביעה בסוגיית העמדתם של חשודים לדין פלילי, כל עוד החלטתן מצויה במתחם הסבירות... דברים אלה יפים במיוחד למקרה בו הסעד המבוקש בעתירה עניינו התערבות בניהול הליך פלילי תלוי ועומד, בין אם על דרך ביטול עסקת טיעון, ובין על דרך המרה או תיקון כתב האישום" (בג"ץ 686/03 אמנון נ' משטרת ישראל (13.2.2003)).

7. בענייננו סבורה המדינה כי ישנם קשיים ראייתיים ניכרים, המעוררים ספק באשר לאפשרות הוכחת היסוד הנפשי הנדרש לשם הרשעתו של דרי בעבירת ההריגה. בחינה כללית של התמונה הראייתית בתיק, כפי שזו שורטטה לפנינו בכתבי הטענות של הצדדים, מלמדת כי החלטת המדינה לחתום על הסדר טיעון עם דרי – אשר התקבלה, כאמור, לאחר שמיעת עמדתם של העותרים – מבוססת די צורכה, ואינה מגלה עילה להתערבותנו בה. החלטת המדינה הריהי סבירה, מצויה בגדרי שיקול דעתן של רשויות התביעה, שיקול דעת שלפי טיבו הוא כאמור רחב; העניין דנן אינו יוצא מן הכלל, איננו מן החריגים שמצדיקים התערבות בהחלטת רשויות התביעה לגבי הסדר טיעון. תחושותיהם הסובייקטיביות של העותרים הן מובנות, אך אמת המידה היא מקצועית אובייקטיבית. לא למותר לציין כי הסדר הטיעון אינו פוטר את דרי מאחריות למעשיו, וכתב האישום המתוקן, הגם שהוא מקל ביחס לכתב האישום המקורי, מייחס לו ביצוע של עבירות חמורות. בין היתר הוסכם על הצדדים כי עובר לירי לא חש המשיב 2 כל סכנה וידע כי אין כל הצדקה לירי. אף זאת יש לזכור, כי הסדר הטיעון אינו כולל הסכמה לעניין העונש, והצדדים יהיו 'חופשיים' לטעון לעונש כחכמתם. לא נפרט עוד, על מנת שלא לחרוג לתחומו של בית המשפט המחוזי שעתידי לדון בהסדר הטיעון שיוצג לפניו ובנגזרותיו.

8. אשר על כן, העתירה נדחית.

ש ו פ ט

השופט נ' הנדל:

עמוד 3

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת ע' ברון:

אני מסכימה.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק הדין של השופט נעם סולברג.

ניתן היום, י"ב בסיון התשע"ז (6.6.2017).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
